

har overrasket mig; han har saaledes sagt, at de Mænd, som tjene under Marinen maatte have en ganske besynderlig Betragtningssmaade af Staten, naar de vilde være meest tilbøielige til at spare, naar de vidste, at det vilde komme Marinen selv tilgode. Jeg tilstaaer, at jeg tværtimod troer, at det er efter den almindelige Betragtningssmaade i alle mulige Forhold, at man er meest tilbøielig til at spare, naar man veed, at det kommer dem tilgode, som man anseer for sine Nærmeste, som man er forbunden med ved Familie eller Corporationsbaand. Lader os dog ikke betragte Menneskene og Forholdene anderledes end de ere, men tage Menneskene og Forholdene, som de nu engang ere. Ja, mine Herrer! man har sagt Marinebestyrelsen endeel Complimenter og tilbeelt den en Roes, som jeg villig underskriver, men jeg tilstaaer ligesaa villig, at jeg troer, at den har gjort sig værdig hertil, netop fordi denne Indretning har fundet Sted i Marinen; thi jeg anseer de Herrer Søofficerer slet ikke for saa udmærkede Væsener eller at være af andet Nød og Blod end alle andre Folk i Danmark; jeg troer tværtimod, at der er sparet ved alle Leiligheder i Marinen, fordi det er den naturligste Maade at faae Folk til at spare paa, naar man veed, at, hvad vi bespare paa en Kant, kommer os tilgode paa en anden Kant. Jeg skal ikke opholde mig længere ved denne Sag, men jeg maa dog bemærke, at Grunden til at jeg ikke imødegaaer de andre Indvendinger, der ere gjorte af den ærede Ordfører, er, at jeg har altfor stor Respect for Thingets Tid, og ingenlunde fordi jeg troer, at de mindre kunde imødegaaes, end de, som jeg har yttret mig om.

Ordføreren: Jeg kan ikke nægte, at dersom det skulde forfølges, som den ærede sidste Taler har paastaet, vilde man let komme ind paa det gamle Skuffesystem, og det er Noget man ikke kan ønske. Ved hvad den ærede Taler anførte med Hensyn til at Marinen ikke skulde kunne anvende, hvad der paa den omtalte Maade indvindes, til andet end Anskaffelse og Forøgelse af Materialie, vil jeg blot henvisse til, hvad den ærede Marineminister selv har oplyst om, at denne Sum har været beregnet at blive anvendt til Andet. (Hør!). Den ærede Taler har berørt et andet Spørgs-

maal, som jeg anseer for at være af meget større Betydning; det er Forholdet mellem dette Thing og det andet med Hensyn til Finantsloven; jeg tør sige, at den Tanke har hverken været mig eller mine Colleger fremmed. Det er et meget vigtigt Hensyn, som den ærede Taler har gjort opmærksom paa (Hør!), og det er et Hensyn, som ogsaa ligger bagved ikke faa af de Indstillinger, Udvalget har gjort. Dersom der her var Tale om, at Finantsudvalget havde fremsat en vis Reformplan, en vis bestemt Organisation for Marinen og havde lagt den til Grund for den Sum, man har foreslaaet for Marinen, saa vilde den ærede Rigsdagsmand have fuldkommen Ret, da vilde det være meget betænkeligt for Thinget at gaae ind derpaa; men, mine Herrer! dersom nu Behandlingen her af Finantsloven, som ogsaa efter den ærede Rigsdagsmands Mening maa have en særegen Indflydelse, efter som det er grundlovs-mæssigt, at Finantsloven først behandles her, ikke skal synke ned til en reen Tale om alssens Bagateller, saa maa det fastholdes, at ligesom man indrømmer det andet Thing sin fulde Indflydelse paa, hvad der kan kaldes organiserende, saaledes er der en anden Side af Sagen, paa hvilken man mener, at Folkethingets Indflydelse maa være særdeles stærk, og det er netop den pecuniære Side; det er netop dette ene Synspunkt, som Udvalget har fremhævet ved sin Indstilling, og hvad Udvalget foreslaaer Thinget er, at indrømme Marinens Bestyrelse fuldkommen Frihed til at gjøre sin Reformplan saaledes, som den anseer den for ønskelig, men at det fastholdes, at den ikke maae tænke paa at gaae over den bestemte Sum, thi Folkethinget maatte modsætte sig en Plan, som gif ud paa Bevillingen af en større Sum som ordinair Udgift. See, dette anseer jeg for at være det, som væsentligt maa fastholdes. — Naar den ærede Rigsdagsmand har sagt, at vor Feil er, at vi ville have Reformen frem nu, saa maa jeg dog fremfor Alt bede bemærket, at der ved dette Nu, hverken maa tænkes paa idag eller imorgen, men at der ved dette Nu maa tænkes paa: naar Bestyrelsen, efterat Forholdene have klaret sig lidet, kan tænke paa at udarbejde og forelægge en saadan Plan; og naar den ærede